



לימוד כ"ד

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים - נגד כ"ד שעות ביום ובלילה

ספרי קודש

ובמשמרות נטועים. אם קבעת כ"ד ספרי תורה כמסמר בלבבך הם משמריך אותך. (מדרש תנחומא)
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח"י, נוטרי' ו'יתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
כל סיפור הבא בתנ"ך הוא מפתחת שער של ישועה חדש שנתחדש לאותו צדיק ונפתח על ידו. (רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע)

**ב"ה - לימוד כ"ד ספרי קודש - גליון 97 - ט שבת תשס"ה לפ"ק
זיל ע": מכון נ"ך היומי ללימוד כל ספרי נ"ך במעגל השנה, ב' פרקים ליום - עיה"ק ירושלים תובבי"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד תנ"ך בכל השנה
להחזיר עמדת "לימוד תנ"ך בכל השנה" ליושנה, לסיים כל התנ"ך בשמחת תורה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א
דרש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא בריך רחמנא דיהב אוריאן תליתאי - תורה נביאים וכתובים

ספר הברית - חלק ב מאמר י"ב דרך הקודש - פרק ה

ויש אמרות טהורות לחז"ל באגדותיהם אשר המה בדרך מליצה והוא, בכל מקום אשר תמצא אל תקרא כך אלא כך ורבים יתמהו אם לקרא כך באו האנשים הלא בפסוק לא כתיב ככה וכל הקורא כן אין קורא בצדק, ויחשבו אל דין כל בני חלוף האלה כי זה ענין קרי וכתיב ואין זה אמת כי כל קרי וכתיב נמסר בידינו מאבותינו שעמדו רגליהם על הר סיני למשמרת עולם במספר ובמפקד אשר עליהם אין להוסיף ומזהם אין לגרוע, לא כן ענין אל תקרא שהמציא אותו בעל המאמר, אמנם אמיתת הענין הזה הוא כי כל דבר טוב וכל מוסר השכל אשר רצה בעל המאמר להשמיע וללמד לעם ה', הן שהיה הדבר מקובל בידו הן אשר השכיל מדעתו הנקיה היה המנהג אצל חכמי ישראל בימי קדם שלא לאמרו תיכף בלשון פשוט רק היו מצדדים ומחפשים ויחתרו האנשים בראשונה אם יש עליו מליצה אחת מני פסוקי התנ"ך להשמיע אמרים כי נעמו אם המליץ בינותם, ולפעמים נפל להם בנעימים לשון הכתוב באשר הוא שם בשגם שבפנים ישר ונכון לו וסמכוהו עליו, כמו מה שאמרו (פרק המוכר) על כן יאמרו המושלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון (במדבר כ"א) המושלים אלו המושלים ביצרם, בואו חשבון בואו ונחשוב חשבונות של עולם הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה, תבנה ותכונן אם

אתה עושה כן תבנה בעה"ז ותכונן לעולם הבא, ובוזה הוא מליצה יפה אף נעים בלי תוספת או מגרעת בו בפסוק, ולפעמים מצאו לו לשון הכתוב אפס בלתי נכון לו עד בא חליפתו בחילוף או בתוספת או במגרעת אות אחת או שתיים אז החליפו והמירו או הוסיפו וגרעו בו בפסוק ושמו לב לראות מה יקרא לו עד אשר יהיה נכון למליצת הדבר ההוא אז אמרו אל תקרא כן אלא כן, כאשר אמרו (בפרק תינוקת) כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא שנאמר הליכות עולם לו (חבקוק ג') אל תקרא הליכות אלא הלכות, וככה הרבה פסוקים בדבריהם אשר אמרו לזאת יקרא כך וכלם רצו לומר סימן יפה לדבר זה הוא פסוק פלוני בתנ"ך בשגם אם באמת לא כתיב כן יהא חשוב לפניך ונדמה בעיניך כאלו כתוב כן:

וזאת לפנינו בישראל דרכי נועם כאשר אנו עושים גם היום בכתוב איש לרעהו אגרת בלשון הקודש מצדד ומחתר למצא לשון מקרא או לשון גמרא אשר יסבול דבר חפץ ההוא, ואם במחתרת ימצא לו הלשון בלי תוספת ומגרעת אז טוב, והיה כאשר חופש כל חדרי תורה ופשפש ולא מצא מקרא מלא ושלם לאותו הענין בלתי כי מגרעת יתן אז יגרע או יוסיף או יחליף באותו פסוק איזה אות או אותיות כה יעשון וכה יוסיפון גם בלשון המשנה והגמרא עד נכון המליצה לחפצו בה, ולא יעלה על דעת קורא האגרת בעת אשר יקרא בתורה אותו הפסוק שראוי לקרות כן בעבור כי כותב האגרת כתב לו כן אף גם הכותב בעצמו לא יחשוב זאת, ככה בעל המאמר אותו אל תקרא לא יחשוב לו שפירוש הכתוב כן הוא וכן צריך להיות אך כל אלה דרך מליצה ממתק שפתים המה:

הַלְצִית בּוֹ יוֹמָם וּלְלֵילָה כִּי־דִ סְפָרִים

נִגְדָה כִּי־דִ שְׁעוֹת בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה